

Nozīmīgas personības vietējās teritorijas saimnieciskajā attīstībā
laika periodā no 1945. – 1991. gadam

Olģerts Jostsons un viņa dzīves gājums

- **Kolhozs** (kr. *колхоз*), saīsinājums no apzīmējuma **kolektīva saimniecība** (kr. *коллективное хозяйство*) - valsts organizēta un kontrolēta lauksaimniecības kopsaimniecība Padomju Sociālistisko Republiku Savienībā, viena no sociālistiskā īpašuma formām
- Latvijas Padomju Sociālistiskajā Republikā kolhozu dibināšana sākās 1946. gadā

Kolhozi Rencēnos

- 1948. gada 9. septembrī Rencēnu ciemā dibinās lauksaimniecības artelis (l/a) “Zelta vārpa”- pirmā kopsaimniecība Rencēnu pagastā. Dibināšana sapulcē tiek pieņemti statūti, par priekšsēdētāju ieceļot Albertu Anšmitu
- 1948. gada 29. novembrī Līdzēnu ciemā dibinās l/a “Komunārs”

“Jauni vēji pūš pār Latvijas laukiem. Tie ir kolhozu pavasara vēji, kas latviešu zemnieku vēsturē atšķir jaunas, patiešām brīvas un skaistas lappuses”,

lasāms 1949. gada 7. aprīlī laikrakstā «Cīņa»

Kolhozi Rencēnos

- 1949. gada 5. aprīlī Līdzēnu ciemā dibinās l/a “Ziemeļblāzma”
- Rencēnos dibinās l/a “Vidzeme”. 7. aprīlī notiek pirmā valdes sēde, par priekšsēdētāju kļūst Tenis Ratnieks
- 1949. gada 6. aprīlī Sauliešu ciemā dibinās l/a “Ozols”

Par šo kolhozu (l/a) valdes priekšsēdētājiem kļūst Bernhards Dango, Tenis Ratnieks un A. Grīnvalds

1949. gada 31. decembrī Rencēnu pagasts tiek likvidēts un turpmāk
ietilpst Valmieras rajonā

Kopsaimniecību apvienošana Rencēnos

- 1950. gadā 11. jūlijā apvienojas kolhozi “Komunārs” un “Ziemeļblāzma”, jauno saimniecību nosauc par “Vienību”
- 1952. gada 15. janvārī “Vienībai” pievieno Valmieras ciema kopsaimniecību “Lāčplēsis”
17. janvārī izveido kopsaimniecību “Draudzība”
- 1950. gada 27. jūlijā apvieno kolhozus “Zelta vārpa” un “Vidzeme”, jaundibināto saimniecību nosauc par “Zelta Druvu”
- 1963. gada 16. februārī tai pievieno kolhozu “Ozols”

Šajā laikā mainās ciemu teritoriju robežas, jo notiek ciemu apvienošana – Rencēnu ciemam pievieno Valmieras ciemu, likvidē Līdzēnu ciemu, arī tā teritoriju pievieno Rencēnu ciemam

Kolhoza «Zelta Druva» priekšsēdētāji

- Augusts Pastors 1950.27.07. – 1955.26.11.
- Aldonis Vēriņš 1955.26.11. – 1959.27.02.
- Laimonis Pranka 1959.27.02. – 1960.19.02.
- Jānis Bebris 1960.19.02. – 1962....02.
- **Olģerts Jostsons 1962.25.02. – 1974.05.01.**
- Imants Goris 1974.05.01. – 1977.28.02.
- Arnolds Garais 1977.26.02. – 1987.03.12.
- Viesturs Karlivāns 1987.03.12. – 1991.15.02.
- Andrejs Jaundzemnieks 1991.15.02. – 1992.12.03.
- Arturs Beinerts 1992.12.03. – 1993.02.04.

Spilgtākās lappuses ierakstījis un lielākos, redzamākos darbus kolhoza «Zelta Druva» attīstībā paveicis kolhoza priekšsēdētājs

Oļģerts Jostsons

(14.10.1927. – 07.12.2009.)

Par viņu turpmākais stāsts...

Ir brīži, kad gribētos būt
Tik klusam kā vasaras debess,
Tik dzidram kā avota acs,
Tik vieglam kā elpa, kas zūd.

Ir brīži, kad gribētos būt kā
Klusumam nepamanītam, zust
Naktij un dienai un rītam,
Un nezināt sirdi, kas jūt...

Ir brīži, kad gribētos būt
Bez būtības, dzīves un elpas un
Izjust no laika un telpas
Un nejust, cik grūti ir būt....

Oļģerts Jostsons un viņa dzīves gājums

1927. gada 14. oktobrī dzimušais Oļģerts vēl nenojauš, ka šādas dzejas rindas viņa 60 gadu jubilejā apsveikumā rakstīs viņa kolēģe Rencēnos – ciema izpildkomitejas priekšsēdētāja Ērika Klapere.

Un nejūst, cik grūti ir būt...

Viņš nezina arī to, kāds Likteņa licējs viņa ceļu liks... nezina, ka viņa dzīves stāsts būs viens no tiem, kas Latvijas lauksaimnieku saimē rakstīts ar lielo burtu.

- Oļģerts Jostsons dzimis Brenguļu pagastā piecu bērnu ģimenē, kur četras māsas, bet Oļģerts vienīgais puisēns. Tēvs Eduards, māte Glafira, māsas – Valentīna, Margrieta, Anna un Lidija.
- Beidzis Brenguļu pamatskolu, pēc tam mācījies Valmieras reālģimnāzijā (tagad Valmieras Valsts ģimnāzija). Vācu okupācijas laikā – 1944. gadā iesaukts kara gaisa spēku izpalīgos un nokļūst apmācībās Rīgā. Vēlāk nonāk Liepājā, no kurienes 1944. gada 14. oktobrī – tieši savā 17. dzimšanas dienā, tiek kuģī vests uz Vāciju. “Tajā karavānā bija ~30 kuģu zemūdeņu apsardzībā. Atvadoties visi, galvenokārt bēgļi, dziedāja Latvijas himnu. Daudziem no viņiem nebija vairs lemts tēvzemi redzēt,” savās atmiņās stāstījis Oļģerts. Pēc Vācijas viņš nonāk gūstekņu nometnē Šerburgā, Francijā, bet tam seko filtrācijas nometne Ļvovā.

Atgriezies Latvijā, viņš turpina mācības savā skolā Valmierā. Skolā mācās arī rencēniete Zaiga Purmale. Jaunieši, ieraugot viens otru, saprot, ka abiem savas dzīves saistīt būs liktenis.

Oļģerta un Zaigas vidusskolas klase

(Zaiga 2. rindā pirmā no kreisās, Oļģerts 3. rindā ceturtais no labās puses)

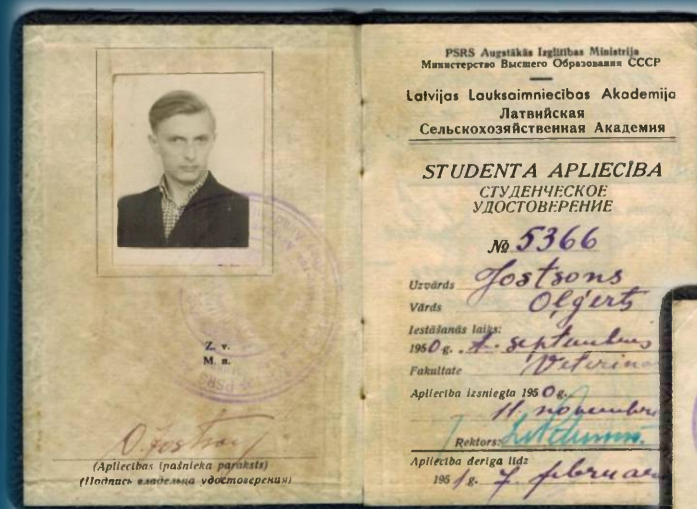
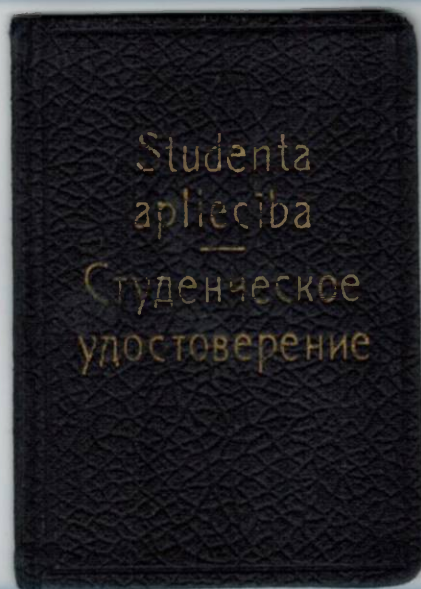

Oļģertu raksturo zinātkāre un erudīts prāts, viņa sekmes vidusskolā labas, teicamas un izcilas, kas liek savā dzīvē par ceļu izvēlēties ārstniecību. Par cilvēku ārstu gan kļūt nav lemts – Padomju Latvijas medicīnas augstskola nepieļauj studēt jauniešiem, kuri karā karojuši «nepareizajā pusē», taču jaunietis izvēlas veterinārmedicīnu. Pēc vidusskolas beigšanas viņa ceļš ved uz Lauksaimniecības Akadēmiju, kur studē Veterinārās medicīnas fakultātē.

Oļģerta studiju laika apliecinājums

(1950. gada 11. novembris – 1955. gada 22. aprīlis,

O. Jostsons, beidzot studijas Lauksaimniecības Akadēmijā, iegūst diplomu ar izcilību)

Lauksaimniecības Akadēmiju par savu izvēlas arī Zaiga. Viņa studē agronomiju. Ir sācijas Zaigas un Oļģerta

Rīgas laiks

Zaiga un Oļģerts Rīgā, kanālmalā pie Operas

Rīgas laiks

1951. gada rudens – 1956. gada pavasaris
(no Zaigas Jostsones atmiņu pierakstiem)

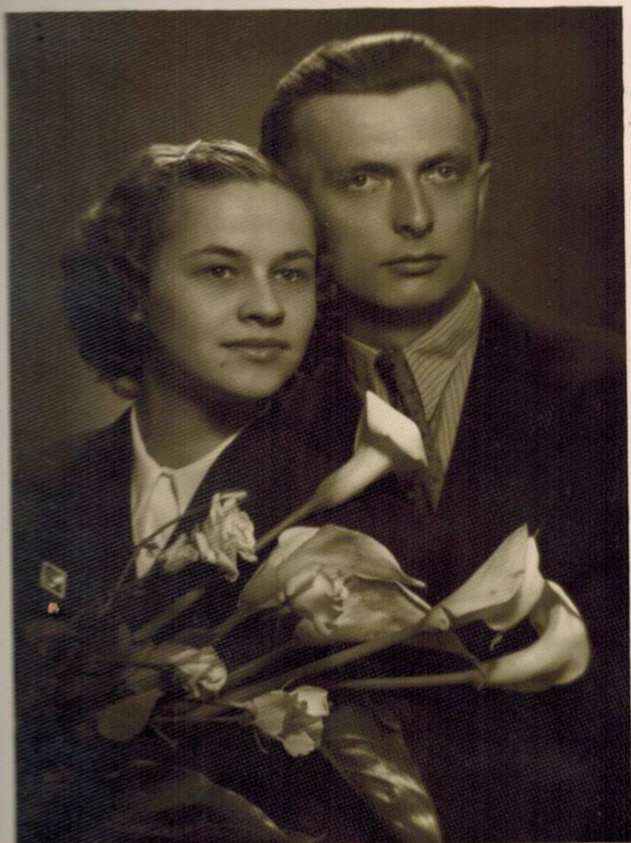
«Rīgas laiks bija skaistākais mūsu kopdzīvē,» atceras Oļģerta dzīvesbiedre Zaiga Jostsone. Ziemas bija kultūras baudīšanas laiks – daudz skatītu izrāžu Dailē, Drāmā, Operetē un Operā. Apmeklēti muzeji – mākslas, vēstures un brīvdabas. Abu «kultūras kolekcijā» daudz koncertu un neaizmirstamie Dziesmu un deju svētki.

Rīgas laiks

- Vasaras – studentu mācību prakšu un ekskursiju laiks.
- Zaigai mācību prakses notika Jelgavā, Vecaucē un Rāmavā, bet Oļģertam Rīgā, Pērnavas ielas veterinārajā klīnikā. Oļģertam vasarās nereti bija karaklausības nometnes. Prakses bija saistītas ar ekskursijām, kas notika smago automašīnu kravas kastēs. Apskatītas Kurzeme, Latgale un Lietuva, kopā ar Oļģerta kursu braukts uz Siguldu.
- Abi dzīvojām Rīgā, Sarkanarmijas ielā 26, sestajā stāvā. Dzīvoklī, kurā bieži notika kolektīva mācīšanās ar grupas meitenēm «pie pankūkām ar zapti». Patika rīkot ballītes un organizēt izbraukumus ar Oļģerta drauga mašīnu.

Zaiga un Oļģerts

1956. gada 8. aprīlis. Zaigas izlaidums Lauksaimniecības Akadēmijā

Skultes laiks

- Pēc studiju beigšanas (gadu ātrāk kā Zaiga) , Oļģerts darba gaitas uzsāk Skultē. 1956. gada 28. aprīlī piedzimst abu meitenīte Inese. Zaiga un Inese pievienojas tētim Skultē maija pirmajās dienās.
- Ģimene dzīvo mājā ar vārdu «Dūči», kur viena liela istaba pārdalīta ar starpsieniu, virtuve un āra tualete. Malkas šķūnis un aka. Sakņu dārzs. māja atrodas netālu no jūras, no Rīgas – Tallinas šosejas. Ap māju priežu audze. Mazliet tālākajā ciemata centrā Skultes baznīca, veikals , pasts un citas ģimenes mājas, vilcienu stacija.
- Kolhozs vājš. Oļģerta dienas no agra rīta līdz vēlam vakaram pāriet fermās un kantorī. Jaunajam veterinārārstam piešķirtie transporta līdzekļi ir velosipēds un pajūgs, vēlāk motocikls.
- Neskatoties uz to, ka kolhozā saimnieciskajā ziņā vēl tālu, kur augt, sparīgi noris sabiedriskā dzīve, cilvēkiem patīk arī ballēties.

Skultes laiks

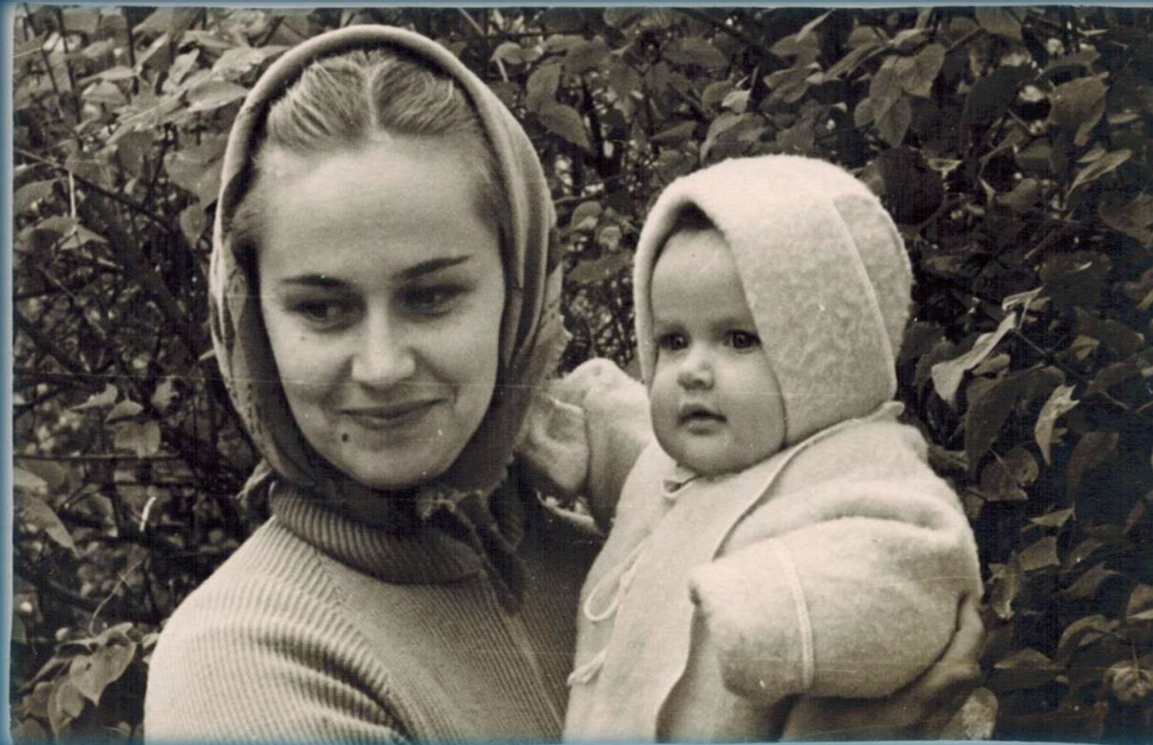
Inese, tētis Oļģerts Jostsons un motocikls

Skultes laiks

1959. gada 15. aprīlī Saulkrastos piedzimst jaunākā meita Antra

Mazā Antra kopā ar mammu Zaigu Jostsoni

- Skultē Jostsonu ģimene pavada piecus gadus, pēc tam -1960. gadā pārceļas uz Rencēniem. Oļģerts kopsaimniecībā «Zelta Druva» no 1960. – 1962. gadam strādā kā vetārsts.
- Kopš 1962. gada 25. februāra – kļuvis par kolhoza «Zelta Druva» priekšsēdētāju.

Ir sācies Jostsonu ģimenes –Zaigas un Oļģerta, viņu meitiņu Ineses un Antras

Rencēnu laiks

Rencēnu laiks

Visu zemju proletārieti, savienojieties!

Padomju Savienības Komunistiskā partija

Latvijas Komunistiskās partijas
Valmieras rajona komiteja

Valmierā, Padomju ielā № 19 tel. 22003

Пролетарии всех стран, соединяйтесь!

Коммунистическая партия Советского Союза

Валмиерский районный комитет
Коммунистической партии Латвии

г. Валмиера, ул. Падомью, 19 тел. 22003

№ 87

«11.» martā 19 80. г.

I Z Z I Ņ A

Izdota b.JOSTSONAM Oļģertam Eduarda d., dzim. 1927.gada 14.oktobrī Valmieras rajona Brenguļu ciemā, ka viņš 1962.gada februārī tika nosūtīts ar LKP valmieras rajona komitejas biroja lēmumu par Valmieras rajona kolhoza "Zelta druva" priekšsēdētāju un 1962.gada 25.februārī tika ievēlēts šajā amatā.

Izziņa izdota iesniegšanai darba vietā.

LKP Valmieras rajona komitejas

I sekretārs

P. Krūmiņš

P. Krūmiņš

Izziņa par O. Jostsona
iecelšanu kolhoza «Zelta
Druva» priekšsēdētāja amatā

Rencēnu laiks

(Oļģerts (pirmais no labās puses) darba kolēģu pulkā kā priekšsēdētājs)

Oļģerta Jostsona karaklausības apliecība

Kā vadošais darbinieks, O. Jostsons pakļauts karaklausībai Padomju Savienībā

ВОЕННЫЙ БИЛЕТ	
НР № 0445472	
Фамилия	<i>Юстсон</i>
Имя	<i>Олгерта</i>
Отчество	<i>Эдуардович</i>
Число, месяц и год рождения	<i>14.10.1927г.</i>
Личная подпись владельца	
Выдан	<i>Волынский районный военный комиссариат Лайвской сср</i>
	<i>16. апреля 1953 г.</i>
	<i>М. П. [подпись]</i>
	<i>[подпись]</i>
1. Место рождения <i>Бранцуский с/сов. Волынского р-на Лайвской сср</i>	
2. Национальность <i>лайвы</i>	
3. Партийность (с какого года) <i>Коммунистическая с 1968г.</i>	
4. Состоит ли в ВЛКСМ (с какого года) <i>не состоит</i>	
5. Образование <i>Лайвская с/шк. Академия в 1953 г.</i>	
6. Основная гражданская специальность <i>ветеринарный врач</i>	
7. Семейное положение <i>женат</i> <i>Юстсон Олга Эдуардович</i>	

- Arī kolhozs «Zelta Druva» kā saimniecība savā attīstībā ir vājš, taču, gudri apkopojot kolhozā strādājošo cilvēku un tehnikas spēkus, Oļģerts Jostsons padara «Zelta Druvu» arvien turīgāku – uzceltas lopu fermas, dzīvojamās mājas, iekopti lauki un druvas, sakopti lauku ceļi.

Darbs...

Cūkkope Ināra Kuple savā darba vietā
cūku fermā «Sūņi»

... Uz lauka...

Oļģerts Jostsons (vidū) kopā ar šoferi
Aldi Lūsi (pa kreisi) un mehanizatoru
Andri Dreimani (pa labi)

...un svētki

Ik rudeni kolhozā ražas svētku balle ar labāko darba darītāju godināšanu un apbalvošanu un klātiem galdiem.

O. Jostsons saka paldies par paveikto kolhoza galvenajai grāmatvedei
Mirdzai Atlācei

Kolhozam «Zelta Druva – 40» Oļģerts Jostsons sveicēju pulkā kolhoza jubilejā

O. Jostsons aidedz sveces

O. Jostsons (pirmais no labās puses)

Rencēnu laiks. Ģimene

Oļģerta dzīves draugs Zaiga šajā laikā strādā Rencēnu skolā. Kā agronome un pedagoģe Zaiga iekārto skolas apkārtni, veido apstādījumus un skolas izmēģinājuma lauciņus. Darbojas sabiedriskās organizācijās, lasa lekcijas vecākiem, organizē konkursus dabas aizsardzībā, piedalās vislatvijas konkursā «Mēs tavi saimnieki, Zeme».

Ar skolēniem dodas ekskursijās uz lauksaimnieciska rakstura mācību iestādēm, uz botāniskajiem dārziem. Organizē talkas, ziemā – meža dzīvnieku barošanu. Skolēni iecienījuši skolotājas organizētos pārgājienus uz vecajām pilīm un muižām. Pētīti dižakmeņi, stārķu ligzdu kolonijas.

- Par izcili veikto darbu kolhozā «Zelta Druva», Oļģerts Jostsons gūst ievērību un cieņu visā Valmieras rajonā. Viņu raksturo vārdi : « Prasmīgs vadītājs ir tas, kas prot saskatīt jauno, progresīvo, atbalsta to, aizrauj cilvēkus ar personīgo priekšzīmi. Tāds ir, piemēram, kolhoza «Zelta Druva» priekšsēdētājs Oļģerts Jostsons. Rūpējoties par sociālistiskās sacensības vērienu, viņš uzklausa kolhoznieku ierosinājumus un padomus, kā labāk lietot morālos un materiālos stimulus.»

(« Liesma», nr. 194 (08.12.1970.))

- Kolhoza priekšsēdētājs saņēmis apbalvojumus. (Turpinājumā daži no tiem)

- 1971. gada 15. maijā laikraksts «Liesma»(nr. 77.) publicē dekrētu par lauksaimnieku – pirmrindnieku apbalvošanu ar PSRS ordeņiem un medaļām. Kolhoza «Zelta Druva» priekšsēdētājs Oļģerts Jostsons tiek apbalvots ar ordeni «Goda Zīme».
- Par savu priekšzīmīgo un veiksmīgo darbu, Kolhoza «Zelta Druva» priekšsēdētājs tiek cienīts gan savu kolēģu vidū, gan sabiedrībā vispār. 1971. gadā O. Jostsons kļūst par deputātu kandidātu Valmieras rajona Darbaļaužu deputātu padomē, kur tiek arī ievēlēts.
- 1971. gada novembrī, veidojot Valmieras rajona darbaļaužu goda plāksni, tajā iekļūst gan kolhozs «Zeltas Druva», gan tā priekšsēdētājs O. Jostsons.

Zelta medaļa par sasniegto tautsaimniecības attīstībā Padomju Savienībā. 1970. gads

УДОСТОВЕРЕНИЕ
№ 1303

**ЗА ДОСТИГНУТЫЕ УСПЕХИ
В РАЗВИТИИ НАРОДНОГО
ХОЗЯЙСТВА СССР**

Товарищ Шостсон
Ольгерт
Эдуардович

НАГРАЖДЕН
ЗОЛОТОЙ
МЕДАЛЬЮ

Постанов. от 17.5 1970 г. № 104н М.П. Главный комитет Выставки
достижений народного
хозяйства СССР

Sociālistiskās sacensības uzvarētājs 1973. gadā

„ПОБЕДИТЕЛЬ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОГО
СОРЕВНОВАНИЯ 1973 ГОДА“

Знак учрежден ЦК КПСС,
Советом Министров СССР,
ВЦСПС и ЦК ВЛКСМ

УДОСТОВЕРЕНИЕ

ИОСТСОН

Ольгерт Эдуардович

награжден знаком

„ПОБЕДИТЕЛЬ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОГО
СОРЕВНОВАНИЯ 1973 ГОДА“

Коллегия МСХ Латвийской ССР
Постановление
и РК профсоюза рабочих и служащих сельского
хозяйства и заготовок

15 « _____ » января 1973 г.

(подпись)

М.П.

(подпись)

Apbalvojums – Darba Sarkanā Karoga ordenis. 1973. gads

Награжден орденом	№ ордена	Указом Президиума Верховного Совета СССР
Трудового Красного Знамени	779892	от 12 декабря 1973 г.
.....	от 19..... г.
.....	от 19..... г.
.....	от 19..... г.
.....	от 19..... г.
.....	от 19..... г.
.....	от 19..... г.
.....	от 19..... г.
.....	от 19..... г.
.....	от 19..... г.

Ж № 989337

Секретарь Президиума
Верховного Совета СССР
М. П. Штедлер

20 декабря 1973 г.

Lauksaimniecības pārvalde

- 1974. gadā Oļģerts Jostsons saņem paaugstinājumu darbā – viņš kļūst par lauksaimniecības pārvaldes priekšnieku – Valmieras rajona Agrorūpnieciskās apvienības padomes priekšsēdētāju. Šajā amatā O. Jostsons nostrādā līdz 1991. gada 1. janvārim.
- 1976. gadā - LKP Valmieras rajona komitejas biroja loceklis, izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks.
- 1979. gads – 1991. gadam arī Valmieras rajona Izpildkomitejas priekšsēdētāja 1. vietnieks.

Oļģerts Jostsons ar kolēģiem Valmieras rajonā

- O. Jostsons (otrajā rindā pirmais no labās)

- O. Jostsons (fotogrāfijas centrā)

- Pēc aiziešanas no šiem amatiem, Oļģerts Jostsons kļūst par Valmieras Agrorūpnieciskās apvienības izpilddirektoru

Oļģerts Jostsons atbalsta Breša zemnieku saimniecību veidošanos, iestājas par to, lai no kopsaimniecībām izveidotās zemnieku saimniecības pārejas periodā veidotu saimniecību kooperatīvus, kuros būtu noliktavas, pārstrādes cehi, kā arī viss nepieciešamais, lai Latvijas laukos būtu un attīstītos ražošana.

**Rencēnu kapu kapliča -
Sv. Jāņa kristītāja kapela
(iesvētīta 1996. gada 22. jūnijā)**

Dzīvojot un strādājot Rencēnos, vadot kolhozu «Zelta Druva», iepazīstot cilvēkus, to vēlmes un vajadzības, Oļģerts Jostsons dod sev apsolījumu – pie Rencēnu kapiem uzcelt kapliču. Tas neizdodas vienā dienā un paiet gadi, līdz rencēnieši iegūst ilgi gaidīto... Oļģerts gādā par kapličas projekta izstrādi un tāmes apstiprināšanu, taču projektu īstenot izdodas vien 90 – gadu sākumā.

1977.gads (50 gadu jubileja)

1978. gads

Бронзас medaļa par sasniegumiem tautsaimniecības attīstībā PSRS

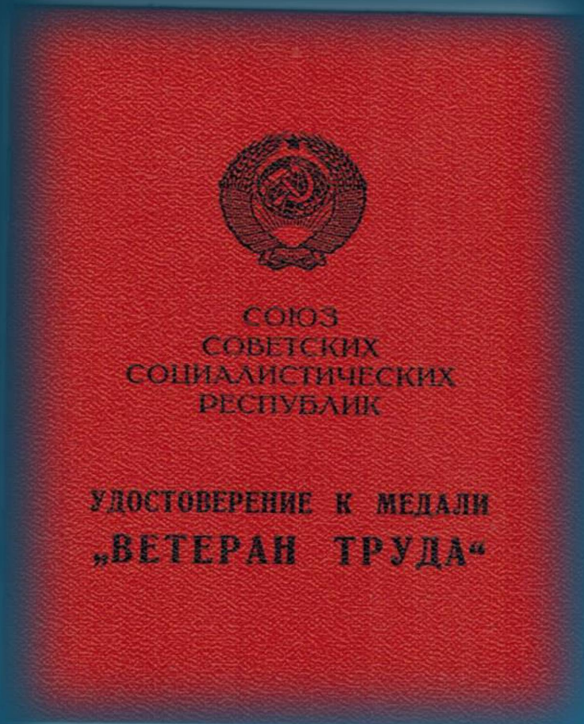
1980. gada 17. oktobrī Oļģerts Jostsons iegūst Nopelniem bagātā lauksaimniecības darbinieka nosaukumu

LATVIJAS PSR AUGSTĀKĀS PADOMES PREZIDIJS	ПРЕЗИДИУМ ВЕРХОВНОГО СОВЕТА ЛАТВИЙСКОЙ ССР
APLIECĪBA Nr. <u>140</u>	УДОСТОВЕРЕНИЕ № <u>140</u>
<u>Oļģertam</u>	<u>Чостсонсу</u>
<u>Jostsonam</u>	<u>Олггерту доцаровичу</u>
ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija	Указом Президиума Верховного Совета Латвий-
19.80. g. <u>17. oktobra</u> Dekrētu piešķirts	ской ССР от <u>17 октября</u> 1980 г. присвоено
Latvijas PSR <u>Nopelniem bagātā lauksaim-</u>	почетное звание <u>заслуженного работника</u>
<u>niecības darbinieka</u>	<u>сельского хозяйства</u> Латвийской ССР
gada nosaukums <u>K. Jostson</u>	Секретарь Президиума Верховного
Latvijas PSR Augstākās Padomes	Совета Латвийской ССР
Prezidija sekretārs	<u>K. Jostson</u>
Rīgā	AVU 3. r. S-506 200

1983. gads

Medaļa «Darba veterāns»

УДОСТОВЕРЕНИЕ
Постанов
Ольгертс
Эдуардович
за долголетний добросовестный
труд от имени Президиума
Верховного Совета СССР Указом
Президиума Верховного Совета
Латвийской ССР
от *28 декабря* 19 *83* г.
награжден медалью
„ВЕТЕРАН ТРУДА“

Президиум
Верховного Совета
Латвийской ССР
К. Вольф

28 декабря 19 *83* г.

1987. Gads (60. gadu jubileja)

Apsveikums 60. gadu jubilejā

No manas nāki tu maīdē,
kurā jūs dienotienes esat,
tā itādu no manām skūpām
no manām sūrijām bāzēm
par katru iesēti griezēti
par katru dīgstoni abūti...
no manas nāki tu maīdē,
kas spēku ik rītu jums doot,
tā es smēlu no saules un gaisa,
vārpām' lūlāk' darījot,
jo tuks jū' id' darīvēs pamats:
neant' no viena un' odo' citam.

A. Elšne

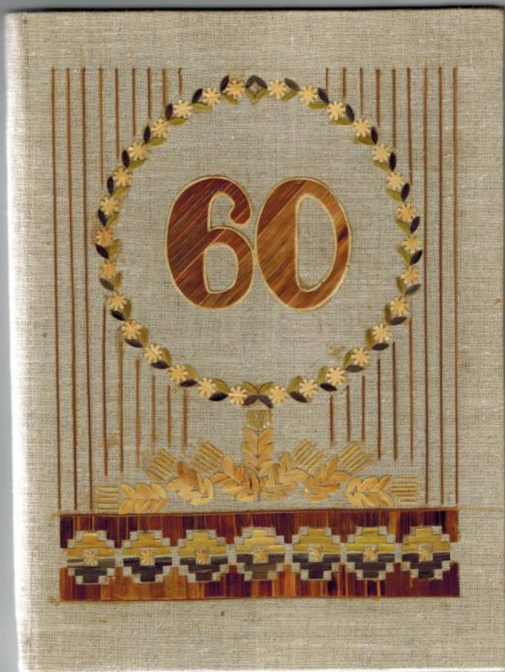
mūsu distabehie
novēlējumi

Ķģertam
Jostsonam

lielajā
dzīves jubilejā

Valmieras rajona saimniecību
un apūcības agronomi
1937. g. 14. oktobrī

Apsveikums 60. gadu jubilejā

OLGERTAM
JOSTSONAM

60
GADU JUBILEJĀ!

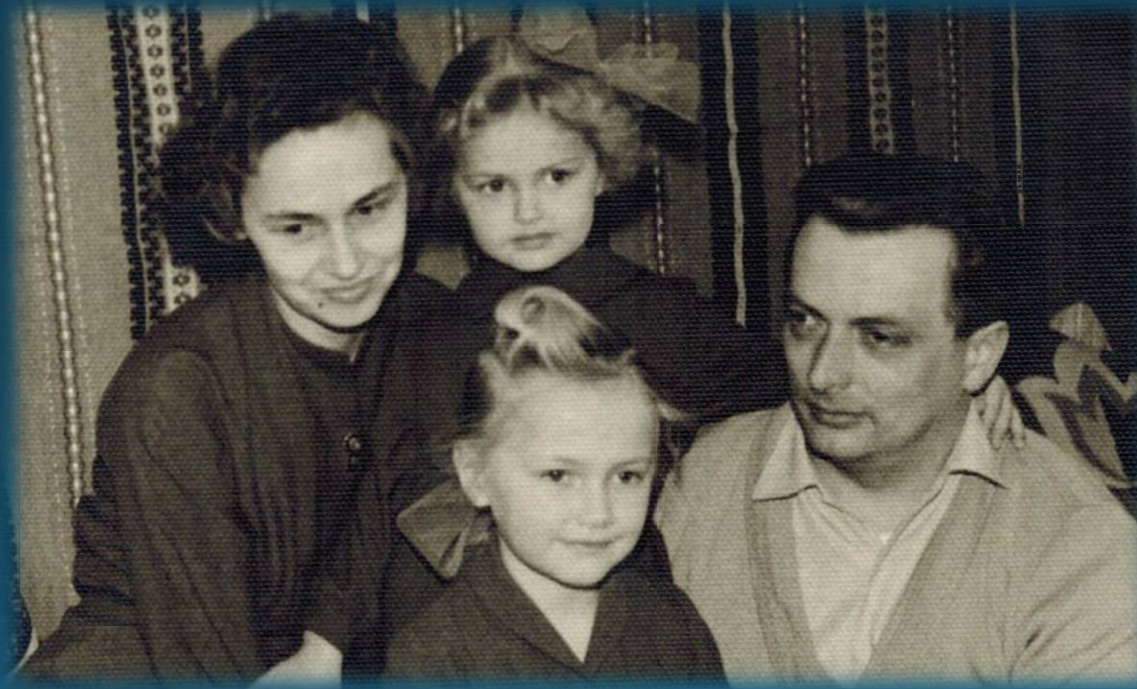
ĻĒLAM DZĪVES SVĒTKOS
DAUDZ RAŽENA, RADOŠA
DARBA GADU,
LABU VESELĪBU
UN LIELU PERSONĪSKO LAIMI!

Valmieras galas kombināta kolektīvs
14. 10. 87.

Ģimene

Ir gājuši gadi, ritējusi dzīve gan caur darbu, gan svētku un prieka reizēm un pa šo laiku izaugušas meitas.

(Inese priekšplānā, aiz viņas – Antra, kopā ar mammu Zaigu un tēti Oļģertu)

Inese un Antra – Rencēnu 8-gadīgās skolas skolnieces

- Abas meitas mācās Rencēnu astoņgadīgajā skolā, pēc tam Valmieras 11 varoņu komjauniešu vidusskolā (tagad Valmieras Valsts ģimnāzija).
- Inese sudējusi LVU Filoloģijas fakultātē bibliotēku zinātnes un bibliogrāfijas specialitātē, no 1975. gada augusta – 1989. gada maijam strādājusi Valmieras pilsētas bibliotēkā, Vēlāk Rencēnu ciema TDP izpildkomitejas sekretāre, no 2009. gada Burtnieku novada pašvaldības Rencēnu pagasta pārvaldes vadītāja, kopš 2019. gada Rencēnu pagasta pārvaldes un Ēveles pagasta pārvaldes lietvede.
- Jaunākā meita Antra pēc vidusskolas seko vecāku pēdās un dodas studēt uz Latvijas Lauksaimniecības Akadēmiju, kur absolvē Agronomijas fakultāti. Strādājusi kā sēklkopības agronome Valmieras rajona Agrorūpnieciskajā apvienībā un Valmieras rajona valsts sēklu inspekcijā. 2012. gadā absolvējusi Rīgas Pedagoģijas un Izglītības Vadības Akadēmiju un tagad strādā kā Rencēnu pamatskolas skolotāja.

Jostsonu meitu ģimenes

Abas meitas – Inese un Antra izveido ģimenes

- Ineses un Alda Sippo ģimenē piedzimst meitas Digna un Ieva
- Antras un Armanda Elstiņu ģimenē - Kalvis, Kristaps un Artūrs

Jostsonu ģimenes mazbērni skolojas Valmieras Viestura vidusskolā, vēlāk Digna kļūst par juristi, Kalvis un Ieva studē Latvijas Universitātē Ekonomikas un vadības fakultātē, Kristaps zinības gūst Alberta koledžā, bet Artūrs mācās Bulduru Dārzkopības vidusskolā

Jostsonu meitu ģimeņu lielie bērni

(2. rindā no labās Ieva, Digna, Kalvis, 1. rindā no labās Kristaps un Artūrs)

Oļģerts un Zaiga. Zelta kāzas. 2001. gads

Zaiga un Oļģerts Oļģerta 80. gadu jubilejā. 2007. gads

Zaiga kopā ar pirmo mazmazbērnu Justīni

Jostsonu ģimenes visjaunākā paaudze - mazmazbērni

- Rūdolfš (no kreisās), Patriks, Elza, Justīne un Emīls

- Patriks (no kreisās), Emīls, Justīne, Rūdolfš un Elza

**1997. gadā Oļģerts Jostsons apbalvots
ar Triju Zvaigžņu ordeņa
I pakāpes goda zīmi**

**Materiālu par Oļģerta Jostsona dzīves un darba gājumu apkopojā
Rencēnu pagasta 1. bibliotēkas vadītāja
Andra Auniņa**